

DAGNINGEN

**"OCH SANNINGEN SKALL
GÖRA EDER FRIA."**

—JOHANNES 8:32

FÖRKUNNARE AV KRISTI NÄRVARO

MAJ — JUNI 1958

PROGRAM

för KONVENT i Stockholm den 14—15 juni 1958.

Konventet öppnas kl. 18.

Konventets motto: "VI FÄLLA ICKE MODET". (2 Kor. 4: 16—18.)

Sång och musik av intresserade deltagare i konventet. (De som trakterar något musikinstrument torde benäget medtaga sådana).

LÖRDAGEN DEN 14 JUNI.

Ordförande: Anders Karlén.

1. Kl. 18.00. Hälsningsord av broder Anders Karlén.
2. 18.20. Unison sång nr 78 i Morgonsånger, nr 32 i H. o. D.
3. 18.30. Tal i anslutning till konventets motto, av broder Einar Dominique.
4. 19.15. Föreläsning av broder W. N. Woodworth, representant från the Dawn, USA. Ämne: "Betraktelse över Hebr. 12: 2.
5. 20.30. Unison sång nr 108 i Morgonsånger, nr 105 i H. o. D.
6. Därefter kaffesamkväm och samtal. — Pris 2: — kr.

SÖNDAG DEN 15 JUNI.

Konventet öppnas kl. 11.00.

Ordförande: Einar Dominique.

1. Kl. 11.00. Samling under sång och musik.
  2. 11.10. Unison sång nr 13 i Morgonsånger, nr 223 i H. o. D.
  3. 11.15. Tal av broder Axel Christensen från Slusemøllen, Danmark.
  4. Duettsång.
  5. 12.15. Föreläsning av broder Anders Karlén. Ämne: Solförmörkelsen år 763 f. Kr. (Amos 8: 9.)
  6. 13.15. Kaffepaus. — Pris 2: — kr.
  7. Unison sång nr 182 i Morgonsånger, nr 107 i H. o. D.
  8. 14.30. Föreläsning av broder W. N. Woodworth. Ämne: "Guds välsignade folk". Ps. 89: 15. (Ps. 89: 16 i Sv.)
- Middagspaus. — Pris: 6: — kr.
9. 18.00. Tal av broder Emil Andersson.
  10. 18.45. Samtal. Avslutningsord av broder Einar Dominique.
  11. Därefter Unison sång nr 215 i Morgonsånger, nr 317 med engelsk text, nr 23 i H. o. D.)
- Till sist: Farvälsången "Gud dig lede, tills vi möts igen". (nr 31 i Morgonsånger och nr 334 i H. o. D.)

Alla Konventets förhandlingar, servering m. m. försiggår i Kungsholmens Studiehems lokaler, adress: Pipersgatan 23, n. b. Stockholm K. Tel. 50 84 17. Lokalkommitténs ordförande: Fru Julia Karlén, Skaldevägen 7, Bromma. Tel. 25 32 00.

Address of Welcome!

On behalf of the Bible Students in Sweden "Dagningen" has the privilege of bidding welcome to all who are going to attend the Convention in Stockholm, June 14—15, 1958. This Convention is the third to be held in Stockholm we suppose since 1914. The Theme of the Convention is this year: "We faint not"! (2 Cor. 4: 16—18.)

It is a pleasure to us to establish the fact that this Conventions have greatly encouraged our activity in the Lord's service and promoted our knowledge in God's plan of the ages. They have in this way also promoted growth in all the Christian graces.

At the Convention this year we will be happy to have friends from U. S. A. among us.

Brother and sister Woodworth will from the Dawn, New Jersey come the long way from the other side of the Atlantic via Finland to attend our meeting. Br. W. is going to give two discourses at the Convention: "Approaching Unto (Hebr. 12. 2)" and The Blessed People of God. (Ps. 89: 15.)

At the gathering we also are going to be addressed by brethren from Denmark, Finland and Sweden. We will then doubtless be reminded of the glorious attributes of God as they are revealed through his plan of the ages.

It is our sincere wish that all who are going to attend the Convention in Stockholm this year will receive a rich spiritual blessing. All friends from U.S.A., Denmark, Norway, Finland, Sweden and which soever country are wery welcome.

The Swedish Dawn.

Frid med Gud och av Gud

Det är inte alla krig som föres mellan nationer. Förutom sådana finns det också olika konflikter mellan individer. Det finns inte blott fiendskap mellan människa och människa, — det finns även fiendskap mellan Gud och människa. Denna fiendskap mellan Gud och människa måste bli försonad innan någon kan äga frid med Gud.

Även inom oss själva gives det strider och konflikter. Dessa måste också övervinnas innan vi kan erhålla Guds frid, — hjärte- och sinnesfrid, som är grundad på vissheten om, att vår himmelske Fader bär omsorg om oss och leder alla våra erfarenheter till vårt allra bästa.

Vårt evangelium är ett fridens evangelium. Men det gives många betydelseskiftningar beträffande ordet frid och fred. Fred kan betyda avbrott eller upphörande med beväpnade konflikter mellan nationer. Det kan också betyda sinnesro, lugn, vila och säkerhet. Fred kan även betyda enighet och samstämmighet, men för oss måste det också betyda försoning med Gud, en frid som kommer genom att vara ett med honom.

Millioner människor önskar hjärtefrid, men blott få av dem uppnår detta lyckliga tillstånd, ja, det är i sanning verkligen få som äga någon kunskap om huru verklig frid skall erhållas. Människor har rest världen runt för att söka frid. De hava sökt och erhållit pengar, makt och berömmelse i tro att därigenom finna frid, blott för att till sist finna att deras förhoppningar blivit gäckade. Ofrid och en bekymrad ande är i grunden att hungra efter Gud. Ingen enda kan äga den frid varom Evangelium talar utan gemenskap med Gud.

Människornas grymhet emot människan har vållat oräkneliga krig under mänsklighetens historia. Många uppriktiga och stora humanitetens förkämpar bland människorna hava försökt att stoppa krigen

och upprätta fred, men alla mänskliga försök i detta syfte har kommit till korta. Dock skall i Guds rätta tid freden komma till denna värld. Kriegen kommer att upphöra. Men låt oss komma ihåg att Guds löfte om "Frid på jorden" kan endast komma genom människornas försoning med Gud och den kommer att verkställas endast genom Jesus Kristus vår Herre. Han är Fridsfursten.

Ända sedan födelsen voro vi fiender till Gud, födda under fördömmelsen och utan gemenskap med Honom. Vi behövde försoning och en frälsare. Det är blott genom Jesus Kristus som vi hava blivit i stånd till att finna vägen tillbaka till Gud och uppnå det sköna tillstånd, som vi kalla "Frid med Gud."

David säger i Ps. 16: 11:

"Du skall kungöra mig livets väg, inför ditt ansikte är glädje till fyllest, ljuvlighet i din högra hand evininerligen."

Det är en stor sanning som uttryckes här. Gud har ingen gemenskap med en oinvid och syndfull värld. Gud verkar i de oinvidigas hjärtan vilka han "drager" till Kristus, men hans gemenskap gäller blott de invidiga, vilka komma till honom genom Jesus Kristus.

"De ogudaktiga hava ingen frid", säger Herren. (Jes. 48: 22.)

Ap. Paulus klargör den saken i Efes. 2: 12—19 sålunda:

"Kommen därför ihåg, att I förut, I som voren hedningar i köttet, på den tiden, då, när I voren utan Krisus, voren utestängda från medborgarskap i Israel och främmande för löftets förbund, utan hopp och utan Gud i världen. Nu däremot, då ären i Kristus Jesus, haven I, som förut voren fjärran, kommit när i och genom Kristi blod, ty *Han är vår frid.*"

I Kol. 1: 20 bekräftar Paulus samma sak ytterligare:

"Det behagade Gud att genom honom (Kristus) försona allt med sig, i det att han, genom blodet på hans kors, beredde frid."

"Ja, genom honom skulle så ske med allt vad på jorden och himmelen är".

I de båda följande verserna — 21 och 22 säger Paulus:

"Också åt eder, — som förut voren bortkomna från honom och genom edert sinnelag hans fiender, i det att I gjorden vad ont var, — har han nu skaffat försoning i hans jordiska kropp, genom hans död, för att kunna ställa eder fram inför sig heliga och obefläckade och ostraffliga."

I Rom, 3: 17 — 24—26 samt Rom. 4: 25 och Rom. 5: 1 framhåller apostlen Paulus nödvändigheten av att människan låte försona sig med Gud och att denna försoning endast kan åstadkommas genom Kristus samt att den erbjudes oss genom Guds nåd genom Kristus.

"Vilken utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull." (Rom. 4: 25.)

Här har vi alltså den rätta vägen till frid. I Rom. 5: 1 läser vi:

"Då vi nu hava blivit rättfärdiggjorda av tro, hava vi FRID MED GUD genom vår Herre Jesus Kristus."

Denna frid är alltså en nådegåva av Gud till de många. Detta framgår tydligt av Rom. 5: 16—18 från vilket citat vi återgiva:

"Alltså, liksom det, som kom genom en endas fall, för alla människor ledde till en fördömsedom, så leder det, som kom genom rättfärdiggörelsedomen förmedelst en enda, för alla människor till en rättfärdiggörelse som medför liv."

"Så finnes nu ingen fördömsedom för dem som äro i Kristus Jesus." (Rom. 8: 1.)

Att vara i Kristus det är detsamma som att vara i Sanningen, ty Kristus är Sanningen och att äga den är evigt liv.

Detta bekräftar Jesus själv i Job. 5: 24 med följande ord:

'Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som hör mina ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer icke under någon dom, utan har övergått från döden till livet."

Denna sköna text handlar om "FRID MED GUD" från fördömsedomens. Det är berättelsen om fiendskapen mot Gud kontra för-

soningen genom vår invigning och mottagandet av Kristi rättfärdighetsklädnad. Denna Frid med Gud berättigar till Liv genom tro och genom gudomligt godkännande skänkes denna gåva till alla dem, som äro i harmoni med Gud. Förvisso en lycklig lott.

GUDS FRID.

Vårt arv omfattar även Guds Frid. Detta är en allt överväldigande tanke, som skänker oss lugn och ro. Somliga människor måste taga in sömnmedel så att de kunna få lugn under natten och lugnande medel för att de må kunna få ro under dagen. Men Guds Frid kommer inte genom sådana stimulerande medel, — den är långt större och mera omfattande än så. Vi hava lärt oss att förstå, att Guds frid kommer till oss genom vår kunskap om och vårt förlitande på vår Himmelske Fader. En god läkare vet att ett lugnt sinnestillstånd är bättre för patienten än alla läkarens piller. Ett fridfullt sinne är bra för såväl fysisk som andlig hälsa.

Men det är inte alla som äga Guds Frid. Den är en frukt av Guds Helige Ande och den är, enligt Gal. 5: 22—23:

"Kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet."

I den mån som vi mottaga Guds Helige Ande så hava vi Frid och i den mån som vi låta Sanningens Helige Ande härska i våra liv så växer vi in i fridens rikedom. Guds Frid är inte beroende av våra känslor och yttre omständigheter. Den har en fast grund. Vi känna Guds plan och av den känner vi också Guds godhet och hur pålitlig den är. Hur underbart är det inte att få läsa orden i 1 Petri 5: 7:

"Och kasten alla edra bekymmer på honom, ty han har omsorg om eder."

Djävulen vill göra allting som är möjligt för honom för att störa vår frid, som är grundad på denna försäkran. Det kommer att finnas konflikter i vårt Kristna liv, kamp inom oss och strider utom oss. Vår frid kommer att bero på vår förmåga att vila på Guds löften, att vila i tro och förtröstan på att Han också skall uppfylla dem.

Guds Frid är inte beroende på att "Lyckan ler mot oss". Den är inte heller beroende av fysisk hälsa eller människors vänskap. Låt oss inte förringa dessa goda timliga ting, som äro dyrbara, värdefulla och nyttiga. Men Guds Frid beror inte av sådant. Vi vet detta, ty vi har sett att Guds Frid har förblivit i fattigdom och nöd, i dålig hälsa och i ensamhet, när vi blivit övergivna av våra vänner. Ja, vi hava sett några vandra genom dödsskuggans dal, som kunnat glädja sig över Guds Frid. Vi hava sett denna Guds Frid genom tårar understundom, medan vi väntat på vårt saliga hopp's fullbordan. Denna Guds Frid är en gåva till alla dem, som äro försonade med Herren Gud.

Guds barn borde alltid äga en känsla av säkerhet och Guds Frid skänker åt oss en sådan känsla. Vi tillhöra Guds familj och vi äro Guds barn. Precis som ett litet barn känner sig trygg i sina föräldrars förmåga att ha omsorg om och förmåga att skydda det, så skulle också vi äga samma trygghetskänsla i vårt förhållande till Gud, vetande: "att om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss?" Rom. 8: 31.

Vi veta också:

"att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa, för dem som äro kallade efter hans rådslut." (Rom. 8: 28).

I Fil. 4: 4—7 läsa vi:

"Glädjen eder i Herren alltid. Låten edert saktmod bliva kunnigt för alla människor, Herren är nära. Gören eder intet bekymmer, utan låten i allting edra önskingar bliva kunniga inför Gud, genom åkallan och bön, med tacksägeles. Så skall Guds Frid, som övergår allt förstånd, bevara edra tankar i Kristus Jesus."

Grundtanken i detta brev — Filipperebrevet — är den, att vi alla borde vara glada kristna. Paulus säger i Fil. 1: 4 att han alltid med glädje tänkte på dem alla, sak samma på vad sätt som helst. Han säger att somliga predika Kristus av avund och trätlystnad, men det finns andra som göra det av god vilja, och fortsätter i Fil. 1: 18:

Vad mer? Kristus bliver dock på ena eller andra sättet förkunnad, det må nu ske för syns skull eller i uppriktighet och däröver gläder jag mig."

Men den allra största glädjen ansåg Paulus vara brödernas enighet. Det förstår vi av Fil. 2: 1—5:

"Gören då min glädje fullkomlig, i det att I ären ens till sinnes, uppfyllda av samma kärlek, endräktiga, likasinnade, fria från genstridighet och fria från begär efter fåfänglig ära. Fast hellre må var och en i ödmjukhet akta den andre förmer än sig själv. Och sen icke var och en på sitt eget bästa, utan var och en också på andras. Varen så till sinnes som Kristus Jesus var."

Guds Frid är ditt motgift för din "ängslan". Den övergår allt förstånd och den står som en vaktpost vid våra hjärtan, samt håller våra tankar och hjärtan fria från oro och bekymmer. Hur är detta möjligt? Vi vet inte något annat svar än att detta är möjligt blott genom Jesus Kristus vår Herre och vår tro på hans löften. Han har lovat oss samma Frid som den som uppehöll honom själv i hans nödesstunder. Han sade till sina lärjungar (Joh. 16: 33):

"I världen liden I betryck, men varen vid gott mod, jag har övervunnit världen."

Och i Joh. 14: 27:

"Frid lämnar jag efter mig åt eder, min frid giver jag eder, icke giver jag den såsom världen giver. Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda."

Från G. T. har vi också löften om Guds Frid. Här är ett i Jes-26: 3, 4

"Den som är fast i sitt sinne bevarar du i frid, i frid, ty på dig förtröstar han. Förtrösten då på Herren."

Denna Guds Frid överstiger mänsklig fattningsförmåga. Den är vår emedan vi tillhör Guds familj. Då är det inte att undra över att vi kunna känna oss säkra. Gud är alltid i ett tillstånd av frid, lugn och oförvirrad. Vi kunna inte föreställa oss Gud annorlunda. Han har lovat sin frid och sitt lugn till oss under förutsättning av att vi upphöra från att själva skaffa oss frid.

Låt oss då lita på hans löften i tron. Det är Guds Frid emedan det är endast Gud som kan giva den till oss genom Jesus Kristus och hans sannings ord.

Men är det väl möjligt att våra nervösa kroppar skall kunna uppnå hjärte- och sinnesfrid oavsett några yttre omständigheter? Kan vi äga denna Frid, sak samma vad som än må plåga oss och oavsett vilken förvirring som råder i arbete och affärer? Kan vi äga Guds Frid även om vi skulle förtalas eller förföljas, eller om våra motiv skulle missförstås? Kan vi, trots allt detta, äga en fast och orubblig förblivande Frid? Ja, vår Frälsare och Herre säger att vi kan det. Vi hava redan citerat hans ord i Joh. 14: 27.

Orsaken till vår trötthet ligger inte i våra bördor, utan i vår anpassning till dem. En felaktig inställning från vår egen sida till dem som vi leva eller arbeta tillsammans med, skapar ofta en inre känsla som producerar spänningar och rubbar oss ur vår Frid och gemenskap. Så länge som vi behålla denna felaktiga inställning, komma vi inte att kunna åtnjuta Guds Frid. Sådana bördor synas vara verkliga fastän de äro av vår egen tillverkning.

I denna materialismens tidsålder sätter somliga människor ofta sin förtröstan på materiella ting. Andra sätter sin förtröstan på människor. Detta är naturligtvis bättre, men det räcker inte. Vi måste sätta vår förtröstan på Gud. Genom tron bliva vi i stånd till att säga: "Ske din vilja, icke som jag vill, utan som du vill." (Matt 2.6: 39.) Vi kan äga frid endast om vi äro uppriktiga mot Gud.

Det råder nog intet tvivel om, att, när Mästaren uppe på toppen av Förklaringsberget hörde Fadern säga: "Denne är min älskade Son. Honom hören", (Mark. 9: 7) han då kände trygghet och säkerhet. Dessa ord måste ha givit honom styrka i prövningarnas dagar. Petrus, Jakob och Johannes voro också mycket nära Gud däruppe på bergets topp och de voro fyllda med glädje. De kände stor trygghet och de ägde stor frid. Vilken "berg-topps-erfarenhet? Det gives tider då även vi känna oss vara mycket nära vår Himmelske Fader. Låt det i dag bliva en dylik "bergtopps-erfarenhet" för oss, ty om vi leva nära Kristus, skall ingen storm kunna skaka vårt innersta lugn.

Vi veta att det är möjligt att få åtnjuta detta "lugn". Vi hava hört brödernas vittnesbörd därom, bröder, som hava förlorat sin hälsa, som hava sett den grymme liemannen rakt i ansiktet och ändå har somliga bland dem, under lidande i årtal, bevarat Guds Frid i sina hjärtan. De leva nära Gud och Gud är nära dem. Hans obegränsade makt, som överstiger mänsklig fattningsförmåga, skänker dem frid, när de inser att han känner deras förhållanden och att han älskar dem samt tager sig an dem. För dessa, som äga denna fasta tro på Herrens löften, kan lidande och frid leva tillsammans. Herren vet vad vår "bägare" eller "kalk" innehåller emedan han iskänker den för oss. Vi hava ett andligt ankarfäste som håller oss nära Gud även då vårt livs stormar rasar.

Låt oss då hålla oss mycket nära Herren Gud för att bevara denna dyrbara klenod som heter Guds Frid, och sätta hela vår förtröstan på Herren och på hans omsorger för vår tillväxt till välsignelse. Så skall också Guds Frid bli va vår del.

"Den som är fast i sitt sinne bevarar du i frid, i frid, ty på dig förtröstar han." (Jes. 26: 3.) Frid vare med dig.

(Övers. och bearb. av br. Einar från Dawn, Maj 1958).

Folken förströdda

"Se, Herren ödelägger jorden och förröder den. Han omvälver vad därpå är och förströr dess inbyggare." (Jes. 24: 1).

Det finns mycket i Jes. 24 kapitel som klart skildrar en eller annan del av den "stora nödens tid", med vilken den nuvarande tidsåldern kommer att sluta. Olika "spasmer" av denna förströelsebringande nöd ha vi redan erfarit och det är mycket som tyder på att flera allvarliga sådana väntas komma. Paulus skrev i 1 Tess. 5: 1—4: "Men I, käre bröder, I leven icke i mörker, så att den dagen kan komma över eder som en tjuv."

Herrens folk har bevittnat och igenkänt tecknen på de kaotiska och förvirrande händelser med vilka de omgivits.

"Jorden", om vilken det talas i vår text och i hela kapitlet, är en symbol på den nuvarande samhällsordningen.

Den andra versen av samma kapitel avser en av de förändringar, som redan ägt och som ytterligare kommer att äga rum med den nuvarande samhällsordningen. Vi läser där i Jes. 24: 2 följande:

"Och det går prästen såsom folket, husbonden såsom tjänaren, husfrun såsom tjänarinnan, säljaren såsom köparen, låntagaren såsom långgivaren, gäldenären såsom borgenären."

Här beskrives profetiskt en allmän samhällsnivellering. Denna utjämning mellan samhällsklasserna är ännu långt ifrån fullbordad, men framträdandet av hela samhällsstrukturen har redan förändrats mycket i dessa avseenden. Det hörs ett ropande överallt från enskilda människor, grupper och nationer om att denna förändring av samhället skall fortsätta i ökat tempo.

Betecknande är det, att bland de många vedermödor som inträffar vid upplösningen av den nuvarande samhällsordningen, vår text skildrar en *såsom "förströr dess inbyggare."* Vi tro att åtminstone delvis

detta har sin uppfyllelse i de pinsamma "flyktingproblemen som plågar världen av i dag och pågått under de senaste 50 åren. Det beräknas att under de senaste 50 åren har mer än 148 millioner människor blivit obarmhärtigt fördrivna från sina hem genom krig eller på grund av politiska, ekonomiska eller ras-problem. Man behöver blott komma ihåg att den nämnda siffran är nästan lika stor som Förenta Staternas hela befolkning för att förstå hur gräsligt detta problem är. Tänk bara på folket i de stora städerna i USA såsom New York, Chicago, Detroit, Philadelphia, Los Angeles, San Francisco för att blott nämna några få. Lägg sedan härtill befolkningen i alla de övriga städerna, stora och små, byar och jordbruksdistrikten och vi kommer då till nämnda stora totala summan av människor som blivit "förströdda" under denna stora nödens tid.

Flykting-problemen är ingenting nytt i världen, men de har aldrig varit så vittomfattande och så häftiga som under de senaste 50 åren. Experter, vilka tagit som sin uppgift att studera dessa problem, påstår att dessa nu överskrider i alla avseenden vad som förekommit i det flydda. En orsak härtill är dagens moderna transportmedel, som gör det lättare för flyktingar att resa från en plats till en annan för att undkomma förtryck. Den stora nöd och den växande kunskap i ändens tid som står omtalad i Dan. 12: 1 och 4 stämmer bra med såväl flyktingproblemen som andra problem, vilka vår tids generation upplevt och upplever.

Det uppgives att vid slutet av det första världskriget fanns det fem millioner flyktingar. Detta inkluderar c:a 250.000 Armenier vilka undkom massakrerna i Turkiet. Innan det andra världskriget var slut, fanns det mer än 79 millioner människor i Europa och Asien som hade tvingats in i flyktingläger och i efterkrigsperioden över 57 millioner. Millioner av denna summa har nu funnit nya hem i andra länder än deras egna, men i detta ögonblick finns det ännu c:a 17 millioner människor som måste bo i flyktingläger och som äro tvingade till att bära alla de vedermödor som dylikt för med sig. Många av dem äro faktiskt oförmögna att uthärda och dukar under för sjukdom och död. Helt nyligen har c:a 300.000 holländska med-

borgare tvingats att lämna Indonesien, och varje år flyr 250.000 östtyskar från sina hem för att söka skydd i Västtyskland. Flyktingproblemen i Mellersta Östern är en kräftartad växt, som nästan ständigt hotar freden i dessa länder. Fjärran Östern är också angripen av samma problem. De äro faktiskt världsvida.

Med säkerhet kan man säga, att jordens innebyggare har blivit förströdda över hela världen. Men det är ganska möjligt att detta, som vi hittills sett av nämnda problem, är blott en början. Vad som skulle hända om ett "vätebombs-krig" släpps löst är svårt att föreställa sig. Vissa försök kommer att göras för att evakuera städerna, och när dessa reducerats till stenskärvor, som med dess radio-aktivitet blivit ett dödligt hot för människorna, varthän skola då de evakuerade människorna gå?

Det finns ingen säker vistelseort om denna tragedi möjligen skulle inträffa, ej heller finns det någon tröst eller något hopp om skydd. Vi vill dock betona att några av Bibelns profetior, som handlar om "den stora vedermödan i ändens tid", får kanske en mera bokstavlig uppfyllelse än vad vi har föreställt oss förut. Den enda trösten som vi äga är slutresultatet varom vi läsa i Luk. 21: 28 — Jesu ord till sina lärjungar:

"Men när detta begynner att ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning."

När Bibeln talar om på många ställen, särskilt i G. T. och skildrar profetiskt "den stora vedermödan", som skall hava till resultat förstörandet av den nuvarande onda samhällsordningen, så följer ofta löften om det kommande Rikets välsignelser. Dessa löften bliva då "silver-randen" på de mörka molnen av den svåra nöd, som enligt profetiorna skall komma i "ändens tid" — denna tidsålders slut.

Detta samhällsförvandlande arbete skildras i Jes. 24 och 25 kapitel och handlar uteslutande om den nöd, som skall förstöra Satans samhällsordning, här symboliskt betecknad såsom "jorden". Vi citerar blott Jes. 24: 18—20, sålunda:

"Och om någon flyr undan farlighetsgropen, så störtar han i fallgropen, och om han kommer upp ur fallgropen, så fångas han i fäl-

lan. Ty fönstren i höjden äro öppnade, och jordens grundvalar bäva. Jordan brister, ja, den brister. Jordan rämnar, ja, den rämnar. Jordan vacklar, ja, den vacklar. Jordan raglar, ja, den raglar såsom en drucken, den gungar såsom vaktskjulet i trädets topp. Dess överträdelse vilar tung på den, och *den faller och kan icke mer stå upp.*"

I nästa kapitel finna vi att den bokstavliga "jorden" fortfarande existerar och Kristi Rike beskrives på ett bildligt sätt såsom Herrens Berg (Rike). Vi citera Jes. 25: 6—8 sålunda:

"Och Herren Sebaot skall på detta berg göra ett gästabud för alla folk, ett gästabud med feta rätter, ett gästabud med starkt vin, väl klarat. Och han skall på detta berg (Rike) göra om intet det dok som höljer alla folk, och det täckelse som betäcker alla folkslag. Han skall för alltid göra döden om intet, och HERREN, HERREN skall avtorka tårarna från alla ansikten, och skall taga bort sitt folks smäleik överallt på jorden. Ty så har Herren talat."

Resultatet av detta gästabud, d. v. s. upprättandet av Kristi Rike, finner vi av versarna 9—12 av samma kapitel. Den 9. versen lyder:

"På den tiden skall man säga: Se, där är vår Gud, som vi förbidade, och som skulle frälsa oss. Ja, där är Herren, som vi förbidade. Låtom oss fröjdas och vara glada över hans frälsning." —

Det blir en härlig och underbar lösning på alla de till synes olösliga problem, vilka nu en betryckt värld står ansikte mot ansikte.

(Övers. och bearb. från Dawn, Maj 1958 av br. Einar.)

(Från vår käre broder Wainö Berghäll, Tammerfors, har ingått följande hälsning till Sanningens Vänner i Sverige och Stockholmskonventet 14—15 juni 1958.)

Trötthetens fara

"Och låtom oss icke förtröttnas att göra vad gott är, ty om vi icke uppgivas, så skola vi, när tiden är inne, få inbärga vår skörd."

Tröttheten är en stor fara för Trons Husfolk. Tröttheten härleder sig från otålighet. Man blir otålig för ett och annat. Huvudorsaken är den, att man tycker att de väntade resultaten låter vänta på sig för länge. Man tycker att Guds löften går ej i uppfyllelse så fort och på det sätt som man väntat och väntar det.

En broder, som flitigt deltagit i våra möten, brukade säga på hemvägen från mötena: "Vad nytta har man egentligen för att vandra på denna väg, där det ändå ingenting händer. Här går man år in och år ut och allt står stilla." Någon säger att anförda exempel var ett tändantag. Det är möjligt, men det visar ändå vart otåligheten kan leda oss om tålmod fattas oss. När sedan denne broder blev svårt sjuk och blev sängliggande på sjukhuset några år, var det mycket svårt för honom att hålla fast i tron. Jag hoppas dock att han till slut blev "övervinnare". Denna händelse tillrog sig för ca 25 år sedan, men sedan dess har jag sökt inpränta Herrens ord i Habackuk 2: 3: "Ty ännu måste synen vänta på sin tid, men den längtar efter fullbordan och skall icke slå fel. Om den dröjer så förbida den, ty den kommer för visso, den skall icke utebliva." —

På samma sätt påpekar Paulus samma sak i Hebr. 10: 36—38:

"I behöven ju tåndaktighet för att kunna göra Guds vilja och få vad utlovat är. Ty ännu en helt liten tid, så kommer den som skall komma, och han skall icke dröja, och min rättfärdige skall leva av tro."

Det är denna tro, som gör saken så klar och enkel och giver full tillit till Guds löften. Då kan vi med aposteln säga:

"Men vår åstundan är, att var och en av eder visar samma nit att intill änden bevara full visshet i sitt hopp, så att I icke bliven tröga, utan bliven efterföljare åt dem som genom tro och tålmod få till arvedel vad utlovat är."

Som ung man arbetade jag under en överingenjör. Han var då en gammal ärevördig, men rättvis herre. Då någon av hans underlydande kom för att klaga över någonting, voro hans varnande ord vanligen: "Kom inte hit och visa några sura miner." Han ordnade ju allt på ett sakligt sätt och hans underlydande fick sina utnämningar och andra förmåner i tur och ordning. Sakligheten och rättvisan rådde alltid men några sura miner hjälpte aldrig, ty han var en redbar man.

Hur ofta har jag inte tänkt på den där redbare mannen, sedan jag lärde känna Sanningen och fick förmånen att säga till Gud "Abba Fader". Hur förfärligt skulle det inte vara att nalkas Nådestronen med sura miner, utan inneboende glädje och lovsång. Visst har det funnits sådant, som inte har gått efter min önskan, utan min Fader har haft en annan åsikt om vad som varit bäst för mig. Jag är dock mer än nöjd med allt och vill tacka min Himmelske Fader för allt det goda Han har givit mig. Jag har ingenting att klaga över. Nej, jag vill tvärtom minnas Pauli ord i Fil. 4: 4—7:

"Glädjen eder i Herren alltid. Åter vill jag säga: Glädjen eder. Låten edert saktmod bliva kunnigt för alla människor. Herren är nära. Gören eder intet bekymmer, utan låten i allting edra önskningsar bliva kunniga inför Gud, genom åkallan och bön, med tacksägelse. Så skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara edra hjärtan och edra tankar, i Kristus Jesus."

Tröttheten kommer ofta genom yttre omständigheter, man tycker och säger också ibland att jag har ju ingenting att göra och mina resurser äro ju så obetydliga och ringa. Men minns då vad Herren sade till Moses, när folket knorrade mot honom vid "Massa" och under striden mot Amalek. (Se 2 Mös. 17. kapitel.)

Herren frågade: "Tag i din hand staven med vilken du slog Nilfloden". Denna märkliga "stav" hade fått tjäna som medel tidigare

vid viktiga tillfällen i Herrens tjänst, varom vi kan läsa i 2 Mos. 7:e kapitel. Men dessutom hade Mose också två trogna medhjälpare i Aron och Hur. Dessa stödde Moses händer, när de blevo trötta. Det var ett myrket betydelsefullt arbete, ty vi läsa i 1 Mos. 17: 11—12: ”Och så länge Mose höll upp sina händer segrade Israel över Amalek, men när han — Mose — lät sin hand sjunka, rådde Amalek. Detta arbete, börens och förbörens, blir aldrig för gammalt eller överflödigt. Det finns alltid tillfälle för oss än i dag, att hålla vår broders eller systers händer stödda och stadiga till dess solen går ned.

Jesus uppmanade i sin Bergspredikan Matt. 7: 7—8 till att vi skulle bedja och lovade dessutom bönhörelse. Vi citera vers 7:

”Ty var och en, som beder, han får, och den som söker, han finner, och för den som klappar, skall varda upplåtet.”

Om vi tänkte mera på förbörens betydelse för våra medbröder så skulle vi samtidigt glömma oss själva mer och mer. Då skulle inte heller vårt tålmod så snart svikta och vår himmelske Fader skulle inte heller behöva se några sura miner bland sitt folk.

Då skulle inte heller den farliga tröttheten vålla så stor fara och skada bland Herrens egna.

”Tagen eder till vara, ty I veten icke när tiden är inne.” — Må Gud välsigna eder alla med sin rika frid. (Luk. 21: 34—36.)

W. B.

FRÅN REDAKTIONEN

Från Dagningens läsare

har under senare tiden ingått meddelande som uttrycker både tack-samhet och glädje över Dagningens innehåll och dess uppgift som samanhållande länk mellan Sanningens vänner. Flera av våra kära gamla vänner har varit och äro fortfarande sjuka, men likväl glada och lyckliga i sin tro på Sanningen och kärleken till "bröderna". Den-an kärlek tager sig uttryck på olika sätt. Den maning om ekonomisk hjälp till en hjälpbehövande syster i Finland, som riktades i Dagningens föregående nummer under rubriken "Från Red." förklingade icke ohörd. Några svenska vänner anmälde sig genast villiga att hjälpa och en dansk broder sände in sin gåva jämte följande hälsning: "Tak at I giver os Leljlighed til att taga del i de Heligas förnödenheder."

"Denna ödmjukhetens ande, denna andens enhet som detta brev utvisade var så gripande att vi tackade Gud för att få tillhöra detta underbara brödraskap", skriver vår käre broder W. B. till oss.

Vill blott tillägga att insamlingen fortsätter ty behovet är ännu inte fyllt.

Från Danmark, såväl från Jylland som Köpenhamn, kommer glädjande brev, som talar om att vännerna ofta samlas till möten omkring Ordet och Sanningen, för att uppmuntra och uppbygga varandra på deras allra heligaste tro och stödja varandra på den vägbit, som ännu är kvar att vandra. Även där finnes sjuka vänner som prövat på förbönens makt och praktiserar den.

Från vännerna i Slusemøllen (Fyn i Danmark) syster Dina och broder Axel Christensen har ingått följande meddelande:

”VENNESTÆVNE PÅ SLUSEMØLLEN.

Om Gud vil afholdes i Dagene 20—23 Juli Venne-stævne paa Slusemøllen, med Tilrejsse Lørdag den 19 og Åfrejsse Torsdag den

24 Juli 1958. Alle Venner fra Sverrig, Finland og Norge indbydes hjerteligt til att deltage. Lad os samles saa lange det er Dag. Natten kommer da ingen kan arbejde.

Tilmeldelse sker til Br. Axel Christensen, Slusemøllen, — Einsidelsborg — pr. Kappendrup. Fyn. Danmark.”

Bland alla de vänner, som tidigare deltagit i konventen på Slusemøllen, finns ständigt en djup längtan att åter få komma tillbaka och med kära vänner dela de andliga välsignelser, som Herren Gud av nåd brukar låta strömma ned över deltagarna. Själva platsen i och för sig är särdeles lämplig för gemenskap, meditation och rekreation i både materiellt och andligt avseende, belägen som den är långt skild från världsligt buller på Fyns norra Huvud med Kattegatt som närmaste granne. Denna uppfattning grundar sig på mitt deltagande där under de sex senare åren. Må vår Himmelske Fader rikt välsigna Staevnet på slusemøllen och de vänner som bor och samlas där.

Våra Finska Vänner beräknar hålla sitt sommarkonvent i Tammerfors under tiden 12—13 juli 1958. Konventet börjar på lördagen kl. 16 och fortsätter på söndagen den 13 juli kl. 10 f. m. och beräknas avslutas omkring kl. 20 samma dag. Må Guds rikaste välsignelse vila över detta konvent och de Finska vännerna, som jag med glädje minns från gemenskapen med dem åren 1956—1957.

Generalkonventet i USA öppnas på lördags e. m. den 2 augusti 1958 och avslutas följande fredag den 8 augusti vid middagen. Konventet ifråga avhålls i Bloomington, Indiana, såsom tidigare varit fallet. Vi vilja nedbedja Guds välsignelser över Generalkonventet.

Slutligen kan nämnas vårt eget Konvent i Stockholm som pågår mellan den 14—15 juni 1958. Detta kommer väl att särskilt präglas av besöket från The Dawn's representant Broder W. N. Woodworth och Syster Woodworth. Vi förväntar även deltagare från såväl Dan-

mark som Finland, men i skrivande stund är intet närmare känt där-
om, med undantag för våra vänner Christensen's i Slusemöllen, vil-
ka lovat komma.

Se f. ö. programmet för Stockholms-konventet i detta nummer av
Dagningen.

”Se, huru gott och ljuvligt det är, att bröder bo endräktigt till-
sammans.” *Ps. 133: 1.*

Red.